

des berettigede til, inden en passende Frist og under en passende Evang, af de Indstævnte, Directionen for det Classenske Fideicommiss at worde givne, uden Bekostning for hine, sædvanlig Arvefæstestjode med fuld og uindskrænket Eiendomsret paa deres nuhavende Fæstegaarde, imod alene til Fideicommisset at svare en aarligt Afgift af det Beløb, de respective Gaarde rettelig maatte erkjendes deels at have svaret Testator ved hans Dødsfald, og deels at burde svare som pro quota Andeel af Renten af den til Udskiftningen lovligt medgaaede Capital, eller i al Fald af det Beløb, hvormed de for Tiden præstere Fideicommisset disse aarlige Udgifter, og alternativt med denne Paastand, at dem tillægges saadant Arvefæste, som Retten efter Sagens ophlyste merita maatte kjende passende, eller at i al Fald saadan Arvefæste og Eiendomsberettigelse tilkjendes Peder Hemmingens Enke af Moseby Karen Dalsdatter, Jens Hansens Enke ligeledes af Moseby, Maren Rasmusbatter og Lars Larsens Enke af Tunnerup, samt de øvrige af Citantens Committer, der have Udfomsbreve paa deres Gaarde af et ældre Datum end General Classens Død.

In subsidium har han paastaet, at der tillægges hans Mandanter en Ret til, i Overeensstemmelse med Executorernes Bestemmelser, saaledes som de findes udtalte i den af Fideicommissets Direction aflagte, ved Trykken publicerede Indberetning af 24de Marts 1804, selv at vælge deres Eftermænd i Fæstegaardernes Bestielse, eller til saafremt en afdød Fæster intet Valg i levende Live har truffet, at da de 5 af hans nærmeste Slægt foreslaae to, hvoraf Fideicommissets Direction vælger den ene, imod at de nulevende og tilkommende Fæstere svare den samme Landgilbe, som ved Testators Død eller ved Executorernes Fratrædelse svarede af Gaardene, med en Forhøielse af $1\frac{1}{2}$ Stp. Hvede pr. Tønde af de respective Gaardes Hartkorn, og de efterfølgende Fæstere en Indfæstning af 20 Rbd. ligeledes pr. Td. af de respective Gaardes Hartkorn; — eller ogsaa, saafremt det maatte antages, at der, med Hensyn til de nævnte Præstationers Erlægelse, ikke kunde tillægges hans Mandanter Ret til at udrede mindre Afgifter, end de ved

deres Fæstebreve allerede havde paataget sig, at der tillægges Citantens Mandanter den paastaede Ret mod at de, der hidtil ingen Forhøielse i Landgilbe have svaret, overtage sig for eget Bedkommende og for deres Eftermænd i Gaardbestielsen, at præstere denne Forhøielse i de uforanderlig aarlige Præstationer med $1\frac{1}{2}$ Stp. Hvede pr. Td. Hartkorn af deres respective Gaarde, og Indfæstning ved Fæsteforandring med 20 Rbd. pr. Td. af deres respective Gaardes Hartkorn, eller dog efter den i Directionens Brev til Administrationen af 2den Juli 1810, almindelig kaldet Forskiffringsbrevet, bestemte Classification; — at de, der have fæstet før bemeldte Brevs Datum, ligeledes selv og deres Eftermænd efter dem svare uforandret Landgilbe, med Tillæg af $1\frac{1}{2}$ Stp. Hvede pr. Td. af deres Gaardes Hartkorn i Udskiftningsrente, og at deres Eftermænd i Indfæstning udrede 20 Rbd. pr. Td. af de respective Gaardes Hartkorn eller dog efter Classificationen, og at de, der efter 2den Juli have modtaget Fæste paa deres Gaarde, selv og deres Eftermænd efter dem svare de samme uforandrede aarlige Afgifter som nu, og deres Eftermænd Indfæstning efter Classificationen.

Endelig har Citanten aldeles in subsidium for det Tilfælde, at det maatte antages, at ei alene Testators i Testamentet indeholdte Viljeserklæring og Executorernes Bestemmelser i Indberetningen af 24de Marts 1804, men og Directionens Declaration i det saakaldte Forskiffringsbrev af 2den Juli 1810 kun angik de respective daværende Fæstere, nedlagt Paastand om, at de af hans Mandanter, der have fæstet før 2den Juli 1810 og de der have modtaget Directionens ommeldte trykte Brev af denne Datum, tillægges den ovennævnte Ret, imod at de, der hidtil ingen Forhøielse i Landgilbe have svaret, overtage en saadan med $1\frac{1}{2}$ Stp. Hvede pr. Tønde af deres Gaardes Hartkorn, og at de, der have overtaget bemeldte Forhøielse, vedblive at svare denne, samt for begge Parters Bedkommende, mod at deres Eftermænd udrede Indfæstning efter den i Directionens Brev af 2den Juli 1810 bestemte Classification af Gaardene og uforhøiede aarlige Afgifter.

Forsaavidt ingen af disse Paastande skulde